

Sygnatura akt I C 563/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Opocznie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosława Makowska

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2019 r. w Opocznie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko C. F. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 563/19

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 czerwca 2019 r. powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zasądzającego od pozwanego C. F. (2) kwoty 778,14 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany w dniu 31 maja 2013 roku zawarł umowę pożyczki nr (...). Pozwany nie wywiązał się ze spłaty pożyczki i zadłużenie z dniem 1 maja 2019 roku zostało postawione w stan wymagalności. Powód w dniu 7 czerwca 2019 roku wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych banku na kwotę 778,14 zł. (pozew k. 3-5).

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2019 roku, w sprawie VI Nc –e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Opocznie (postanowienie k.6).

Sąd ustalił co następuje:

Powód w niniejszym postępowaniu dochodził zapłaty od pozwanego z tytułu umowy pożyczki nr (...) zawartej w dniu 31 maja 2013 roku przez C. F. (2) (uzasadnienie pozwu k. 4)

Sąd zważył, co następuje

Powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z treścią art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie zaś z § 2 tego przepisu (w wersji obowiązującej do dnia 8 września 2016 r.) umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych powinna być stwierdzona pismem.

Z uzasadnienia pozwu wynika, że w dniu 31 maja 2013 roku pozwany zawarł umowę pożyczki nr (...). Nie da się jednak ustalić w jakiej wysokości pożyczka została udzielona. Zatem powód chcąc skutecznie dochodzić swego roszczenia, w myśl art. 6 k.c., winien był swe żądanie udowodnić. Ten kto, powołując się na przysługujące mu prawo,

żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu, a więc neguje uprawnienie żądającego, obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Na powódzie spoczywa zatem ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa (tak SN m.in. w orzeczeniach: z dnia 3 października 1969 r., II PR 313/69, OSNCP 9/70, poz. 147 oraz z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, nie publ.).

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy wskazać należy, że powód wszczynając postępowanie sądowe winien udowodnić, że:

- doszło do zawarcia z pozwanym umowy pożyczki,
- pożyczkodawca wywiązał się z umowy i przeniósł na własność pozwanego określoną w umowie ilość środków pieniężnych,
- pozwany nie zwrócił kwoty pożyczki,

Analiza materiału dowodowego sprawy wskazuje na to, iż powód nie udowodnił żadnej z wyżej wskazanych przesłanek. Powód nie przedstawił bowiem dowodów na które powołuje się w pozwie. Przy czym należy wskazać, iż po przekazaniu sprawy z e- sądu do sądu właściwości ogólnej, sąd ten nie ma obowiązku wzywania powoda do uzupełnienia pozwu poprzez wniesienie załączników. W interesie strony leży uzupełnienie wcześniej złożonego wcześniej pozwu przez dołączenie wymienionych w nim dowodów w celu osiągnięcia celu procesu w postaci uwzględnienia powództwa. Powinność ta nie jest jednak obłożona rygorem zwrotu pozwu, czy umorzenia postępowania. Powód powinien dołączyć wskazane wcześniej dowody, mając na względzie skutki procesowe wynikające z tzw. ciężaru wspierania postępowania (art. 6 § 2 k.p.c.) i sankcje przewidziane w art. 207 i 217 k.p.c., których stosowanie wiąże się z rygorem pomijania spóźnionych twierdzeń i dowodów oraz konsekwencje związane z nieudowodnieniem swoich twierdzeń w postaci oddalenia powództwa (vide uzasadnienie uchwały S.N z dnia 25.06.2015 r, III CZP 55/15 Legalis 1254490).

Nadto należy zauważyć, iż zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. dodanym ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny i niektórych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 1104), która weszła w życie w dniu 9 lipca 2018 roku, po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zgodnie zaś z art. 5 ust. 4 powołanej wyżej ustawy nowelizującej roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Brak dokumentów, w szczególności tych pozwalających na ustalenie terminu wymagalności roszczenia, pozwala przyjąć, że w realiach niniejszej sprawy bieg terminu przedawnienia rozpoczął się 31 maja 2013 roku. Zatem dochodzone roszczenie jest przedawnione (powództwo wniesiono w dniu 7.06.2019r).

Mając powyższe na względzie Sąd powództwo oddalił.

Sąd wydał wyrok zaoczny na podstawie art. 340 § 1 k.p.c.